

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article10261>

Ara, que el consens no sigui un miratge

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dilluns 5 de maig de 2014

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

El Xè Congrés de la CGT de Catalunya va tenir lloc els dies 11 i 12 d'abril a Mataró. Com cada congrés, serà recordat per algun fet destacat. Sens dubte, el que quedarà en el record d'aquest desè congrés seran els elevats recolzaments que van tenir els acords adoptats, les aprovacions dels informes de gestió i l'elecció del nou Secretariat Permanent.

Simptomàtic d'aquest fet ho és que s'hagi pogut escollir una comissió de garanties que, com que requereix més de 2/3 del plenari a favor i les majories en els congressos eren exigües, feia anys que no en podíem elegir cap. I, òbviament, a ningú ens passa desapercebut que l'elecció del nou secretari general s'ha fet amb el 100% de vots a favor. Possiblement un fet no vist fins ara.

Ara bé, no hem de caure en la temptació que un Secretariat Permanent amb un ampli recolzament, amb uns acords clars i també molt votats, tingui per si mateix la capacitat de resoldre ràpidament els problemes que l'organització ha travessat els darrers anys. En primer lloc perquè a casa nostra els secretariats permanents no tenen capacitat executiva. En segon lloc, perquè el nostre model és assembleari i, per tant, correspon al conjunt dels i les afiliades, en el dia a dia, amb les seves actuacions quotidianes, definir quina serà la realitat de l'organització d'aquí a uns mesos.

En acabar el Congrés molts vam tenir una sensació estimulante, d'il·lusió en el que com a CGT podem fer. Per si sol, aquest ja és un fet positiu. Ara caldrà veure si som capaços i capaces de consolidar aquesta il·lusió. Acostumada com està la societat en la delegació, hi ha un clar risc que la nostra organització caigui en una dinàmica similar. Assignar en excés al nou SP la gestió de la nova situació generada amb el congrés seria un error monumental. Òbviament un SP, com qualsevol altre càrrec de la CGT, té unes funcions que donen sentit a la seva existència. Però el dia a dia de l'organització neix i cobra sentit precisament en les i els afiliats. La participació a les assemblees dels sindicats, fins i tot a les de les seccions sindicals, en molts casos és una assignatura que tenim pendent a la CGT. Caldrà estimular-la i fomentar que augmenti el número d'afiliats/des actius respecte l'organització i les lluites que plantejem. I, com diem, això no ho farà, o no ho farà sol cap SP.

És en tots i totes nosaltres, inclosos els companys/es de l'SP de la CGT de Catalunya, en qui radica la responsabilitat de ser capaços de consolidar el consens que s'ha visualitzat en aquest Congrés. Un consens que no ha de significar en cap moment uniformització ni pensament únic ni absència de debat. Un consens que ha de ser actiu i no el resultat d'una delegació passiva. Un consens que ha de basar-se en la confrontació de parers i d'idees, sota el paraigua de l'aspiració compartida d'avançar cap a una societat lliure de persones lliures.

El camí és llarg i, potser, ara tot just comencem una nova etapa.

* Article del col·lectiu editor publicat al núm. 160 de la revista Catalunya.